

hvis Ulykkesforsikrings-Kassen ogsaa skulde overtage dem, vilde det blive uøverkommeligt. Derfor henviste man Ulykkestilsælde med kortvarige Følger til Sygekasserne, og først da det var ordnet, lagde man de større og mere vedvarende Følger hen til de Kasser, der skulde forsikre mod Ulykkestilsælde. Men saa naturligt dette var i Tydskland, hvor de industrielle Forhold og ogsaa andre særlige Forhold, for Exempel Bergværksdriften, spiller en Rolle, som de slet ikke spille her, og hvor det derfor er nødvendigt, at man slutter sig sammen paa en ganske anden Maade end her, fordi der der indtræffer Ulykkestilsælde, som ramme Hundreder af Arbeidere, og de enkelte Kommuner og smaa Kredse der vilde være ude af Stand til at raade Bod paa Ulykkerne, Noget, der ikke kan tænkes, eller som jeg i al Fald ikke kan tænke mig kan ske i samme Omfang her til Lands, tror jeg ikke, at det er ubetinget heldigt, at man hele Tiden her ved Bearbejdelsen af disse Sygekasselove er gaaet ud fra Forsikringen mod Ulykkestilsælde som det, der egentlig skulde tilstræbes, saa at det Andet i Grunden var en Biting, medens Forsikringer mod Ulykkestilsælde var Hovedsagen. Heldigvis ere Ulykkestilsælde, som det fremgaar af den Statistikk, der er fremlagt, saa, og man maa jo sige, at det i det Hele er umuligt at modarbejde alle mulige Ulykkestilsælde her i Verden. Jeg tror nok, at man her til Lands har lagt vel megen Bægt paa dem og derved ikke altid er kommen til at se paa Sygekasseforholdene, som jeg synes, man skulde se paa dem. Det har heller ikke kunnet undgaaes, at Kommissionens Arbejde har lidt af den samme Mangel. Hvis de Herrer have havt Veilighed til at gennemlæse Kommissionensbetænkningen, vilde de have set, at man fraag siger, at Opmærksomheden særlig har været henvendt paa Sikring mod Ulykkestilsælde, og at man derigennem er kommen ind paa Nødvendigheden af at organisere Sygekasselinstitutionen. Smidlertid er det endt med, at man har forelagt et selvstændigt Sygekasseforslag, og jeg kan sige, at blandt den Ros, som jeg kan være med til at yde Regjeringen, er ogsaa den, at den har søgt endnu mere end Kommissionen at trække de Ting ud fra hinanden, saa at vi her i al Fald foreløbig kunne behandle Sygekassefagen som staaende for sig selv.

Det Første, som i denne Lov har vaakt min Tilfredsstillelse, er, at Forslaget ligesom Kommissionens Forslag ikke gaar ud paa at indføre Tvang til at gaa ind i en Sygekasse, men har ladet det bero ved frivillig Indtræden. De Herrer vide maasse,

at man i Tydskland har indført Sygekassetvang i alle Forhold, i alt Fald med en vis Begrænsning. Høst os har det stillet sig saaledes — og jeg synes, at det er en stor Ros for vor Befolkning i dens Helhed og særlig for den ubemidlede Del deraf — at Sygekassebevægelsen har været i den stærkeste og livligste Fremgang, i en saadan Fremgang, at bortset fra England, hvor Forholdene ere noget eiendommelige, staar Danmark omtrent høiest af alle Lande i Europa med Hensyn til Antallet af Sygekassemedlemmer i Forhold til Befolkningens Størrelse. Jeg bortser fra Virkningerne af den tykke Sygekasselov, som endnu ikke ere betjendte, og som ville fremkalde en anden Stilling for Tydsklands Vedkommende. Denne Sygekassebevægelse her i Landet har givet det Resultat, som meddeles i Kommissionens Betænkning, at fra 1870—85, da Kommissionen udarbejdede sine Forslag eller samlede sit Materiale, er Sygekassernes Antal blevet fordoblet og Sygekassemedlemmernes Antal tredoblet. Jeg tror altsaa, at man kan sige, at Sygekassefagen er i den frødigste Væxt og det benægtes heller ikke — i den fortrinligste Udsvikling, som vel kan ønskes. Naturligvis kan man altid ønske mere, ønske Udsviklingen endnu stærkere, endnu bedre, men saadanne overdrevene Ønsker er det ikke værd at stille, vi kunne Allesammen være overordentlig tilfredse ved den Væxt, den har faaet. Jeg erkjender nu, og udtaler min Glæde over, at Regjeringen sammen med Kommissionen er gaaet den Vej fremdeles at overlade Sygekasserne til deres frivillige Væxt; men for at dette skal kunne ske, saa er det ganske vist ogsaa nødvendigt, at man ikke griber for stærkt ind i disse forskellige frivillige Ytringer, som komme frem paa forskellige Steder, thi hver Del af Landet, hver Del af Befolkningen har sine Ønsker og Maal, og hver vil have det paa sin Maade. Da jeg først læste Lovforslaget igennem, erkjendte jeg, at Regjeringen kunde have gaaet endnu videre, og gjort endnu flere Indskrænkninger; men ved gjentagende at læse det, kan jeg ikke se Andet, end at den har gjort flere Indskrænkninger, end det i og for sig forekommer mig heldigt, og jeg tror, at hvor rart end dette kan være, at have Tilsyn, maa det dog ikke virke hæmmende paa den frie Bevægelse, thi har Frivilligheden nogenjomhelst Betydning, bestaar den frem for Alt i, at de, der træde sammen frivilligt, ogsaa have Ret til frit at styre deres Sager, naar de blot ikke gjør det paa en helt forkert Maade, og det har vi ikke hidtil gjort. Jeg vil ikke trætte med at gaa ind paa altfor store Detailler — det kunne vi ikke i Dag — men